

4. Рибченко А. С. Механізм впровадження цифрової дипломатії органами державної влади у сфері зовнішніх зносин України : дис. ... док. наук з держ. Управління : 25.00.02 / Національна академія з державного управління при президентові України. Київ, 2020. 23 с.

Науковий керівник: асистент кафедри Владишевська В. В.

ГЛУГАН ВЛАДИСЛАВА СЕРГІЙВНА

Національний університет «Одеська юридична академія»

ПОНЯТТЯ ВІЙСЬКОВОЇ ДИПЛОМАТІЇ ТА ЇЇ ОСНОВНІ ФУНКЦІЇ

Оборонна дипломатія, також відома як військова дипломатія, – це ненасильницьке використання збройних сил, адаптуючи публічну дипломатію, за допомогою таких заходів, як обмін офіцерами, спільні програми навчання, культурні обміни, візити кораблів, для розвитку дипломатичних зв'язків країни і просування ідеї міжнародного порядку. Оборонна дипломатія за останні кілька десятиліть перетворилася на значний інструмент у глобальній політичній платформі державних діячів для створення кращих зв'язків між союзниками і виступати в якості «грізного» противника.

Дослідження цього питання викладено на основі досліджень таких визначних науковців як А. Мутанна, А.Н. Мунируццман та ін. На основі результатів дослідження вчених метою цієї роботи є представлення поняття військової (оборонної) дипломатії і її основні функції.

Аналізуючи швидко мінливі, конкурентні і сучасні загрози в поєднанні з бюджетними обмеженнями майже всіх країн, глобалізована атмосфера в якій ми живемо, означає, що створення коаліцій і більш широка міжнародна співпраця є невід'ємною частиною сучасної оборонної політики. Максимізація глобального масштабу і впливу сьогодні включає в себе нові альянси і співпрацю з урядами і світовою аудиторією. Сильна багатостороння оборонна політика, отже, є необхідною відповіддю. Багатосторонність в обороні повинна охоплювати всі аспекти політики, від створення програм оснащення, які відповідають сучасним технологіям і сучасним стратегіям ведення війни, до підтримки багатонаціональних інститутів, від нарощування потенціалу країн, що розвиваються до ще більш глибокого і міцного двостороннього партнерства. [1, с. 23]. Громадська дипломатія також може внести свій внесок у цей

сучасний арсенал, тому значення «м'якої сили» у військовому секторі привертає велику увагу. Публічна дипломатія не нова. Історично вона була досить відома завдяки відносинам між представниками адміністрації та військовими лідерами різних націй і королівств. Наприклад, Римська республіка запрошувала синів сусідніх королів отримати освіту в Римі, грецька династія Птолемеїв побудувала Велику Олександрійську бібліотеку. Навіть Наполеон планував наказати всій французькій армії прийняти іслам, щоб допомогти встановити французьке правління в Єгипті [2, с. 71].

Сьогодні в оборонній політиці публічна дипломатія і використання м'якої сили можуть бути ключовим інструментом підтримки превентивних стратегій. «Оборонна дипломатія» це відносно новий термін, створений у відповідь на події після холодної війни, яка вимагає задоволення потреб і необхідності створення альянсів і виправлення порушених міждержавних конфліктів і громадянських воєн того часу. Оборонна дипломатія була використана для назви нових завдань і міжнародних функцій, що виконуються збройними силами і керівництвом міністерств національної оборони [3, с. 93]. Основною метою оборонної дипломатії є спільне формування та реалізація політики безпеки держави, а її завдання – створення стабільних, довгострокових міжнародних відносин у галузі оборони. Концептуалізація даного поняття є відправною точкою для розуміння її ролі як одного з найважливіших інструментів зовнішньої політики і безпеки сучасних держав. Оборонна дипломатія виникла як один з найважливіших інструментів військової держави в умовах, коли робляться зусилля щодо відмови від застосування сили [4, с. 175].

Розглядаючи думку. А. Мутанна, який ґрунтувався на об'єктивно-орієнтованому підході, він уявляє собі оборонну дипломатію як побудову «стійких відносин співробітництва, тим самим зміцнюючи довіру і сприяючи запобіганню конфліктів; введення прозорості в оборонних відносинах; створення і зміцнення сприйняття спільних інтересів; зміна менталітету партнерів; і впровадження співпраці в інших областях. [5, с. 400]. Зважаючи на це, фундаментальна мета дипломатії, будь-то військова, оборонна чи інша, полягає в тому, щоб переслідувати національні інтереси без застосування фізичної або активної сили. Виходячи з попередніх цілей нинішньої оборонної дипломатії, що розглядається у світі, можна виділити шість основних функцій оборонної дипломатії. По-перше, підтримка спільної дипломатичної мети держави. По-друге, збір і аналіз інформації, пов'язаної зі збройними силами і ситуацією в галузі безпеки. По-третє, сприяння співпраці, комунікації взаємовідносин між збройними силами.

По-четверте, організація і підтримання офіційних відносин у галузі оборони. По-п'яте, підтримка експорту озброєнь і обладнання. І по-шосте, представлення нації і збройних сил на офіційних церемоніях і подібних заходах [6, с. 112]. На основі вищезазначеного можна зробити висновок, що оборонна дипломатія має умову, за якої вона може бути ефективною лише тоді, коли вона синхронізована з іншими зусиллями державної влади, такими як торгівля, допомога, політичні відносини, культура і контакти між людьми, а основним завданням та головною метою оборонної дипломатії є співробітництво різних держав у військовій сфері та захист державами інтересів своїх громадян.

Список використаних джерел

1. Гуменюк Б. Національна дипломатія сучасної доби: нові виклики і завдання // *Україна дипломатична* : Науковий щорічник. К., 2011. 23 с.
2. Ковалев А. Азбука дипломатии. М., 1993. 71 с.
3. Gregory Winger (2014), «The Velvet Gauntlet: A Theory of Defence Diplomacy» Institut für die Wissenschaften vom Menschen. Available online at <https://www.iwm.at/publications/5-junior-visiting-fellows-conferences/vol-xxxiii/the-velvet-gauntlet/>, accessed on August 11, 2020. 93 с.
4. Ian Manor (2019), *The Digitalization of Public Diplomacy*, Cham: Palgrave Macmillan. 175 с.
5. Muthanna K. A. Military Diplomacy. *Journal of Defence Studies*. 2011. 5(1). 400 с.
6. Erik Pajtinka. Military Diplomacy and Its Present Functions. *Security Dimensions: International & National Studies*. 2016. № 20. С. 179–194. URL: <https://www.fpvmmv.umb.sk/drive/2020-10-22/military-diplomacy-and-its-present-functions.pdf>

Науковий керівник: к.ю.н., доцент, доцент кафедри Грушко М. В.

ПАТЛАХА АРИНА ВОЛОДИМИРІВНА

Національний університет «Одеська юридична академія»

ФУНКЦІЇ ДИПЛОМАТИЧНИХ ПРЕДСТАВНИЦТВ ТА ЇХ ПРОБЛЕМНІ АСПЕКТИ

Розвиток усталених юридичних та протокольних принципів різноманітних сторін дипломатичної практики було засновано ще Віденським конгресом 1815 р. та Аахенським міжнародним протоколом 1818 р. З часом сформувалися три стійкі угруповання діяльності дипломатичних представництв (в науковій